

ענין מעשר כספים - שיעור 248

ופסקי רב משה פינשטיין על העניין

I. מעשר כספים - דאוריתא - דרבנן - או מנהג

א) **דוארייתא** - עיין בתוספות (תענית ט). שהביא דרשת הספרי דעשר העשර את "כל" תבאות זרען אין לי אלא תבואה פרקמטיא וכל שאר רוחחים מניין תלמוד לומר את "כל" תבאות זרען שמייחוד הלשון בתיבת "כל" אנו למדים לרבות פרקמטיא ושאר רוחחים כ"כ ר' עובדיה מברטנורה (פלח ה - ה) גAMILת חסדים במנונו יש להן שיעור שיתן בכל פעם שהכא מצוה צו לידו חמישית מן הריווח שבונכסיו וכ"כ השנות אליהו על המשנה (פלח ה - ה) דהילכה למשה מסיני הוא ובכתבו כתוב דמי שיפחות מנתנית מעשר כספים עובר כל רגע על כמה לאוין ועשין ושוקול כאילו קופר בתורה הקדושה ח"ז

ב) דרבנן - עיין בשו"ת מהרי"ל (י"ד) שכתב דמעשר כספים דרבנן וכ"כ הברכי יוסף (י"ד ל"ט) דודאי דמעשר כספים אינו בסוג מצות מעשר עני רק חיוב צדקה אמרו שהיה מעשר מנכשו והוא מדרבנן מתורת צדקה וכ"כ העורך השלחן (י"ד ל"ט - ה) מדרבנן הוא דאסמכנה אקרה דוכל אשר תנתן לי עשר העשנו דמעשר מן התורה הוא רק בתבואה ולא לענאים אלא מעשר ראשון ללויים ומעשר שני נאכל בירושלים ורק אחת בג' שנים יש מעשר עני ועיין ברמב"ם (מתניתות עניות פרק ו' ו'ז')

ג) **מנהג - עיין בב"ח** (י"ד ל"א צפוף) שכתב דמעשר כספים אינו לא מן התורה ולא מדרבנן וכ"כ השו"ת שכות יעקב (ז - פ - פ"ה) שדברי הספרי לא הובאו בש"ס וגם השו"ע (י"ד רמ"ע - ח) כתוב שעיל כל פנים לא ימנע אדם מلتת שלישית השקל לשנה משמע שאין המעשר חובה מן הדין ו עוד מעשר כספים יהיה חמור יותר ממעשר עני בתבואה ובפירוט שאינו נהוג אלא לשנה שלישית ושנית אלא ודאי שאין זה אפילו מדרבנן וכ"כ השו"ת חות יאיר (רכ"ד) דעשרה תעשר בשני מעשרות הכתוב מדבר אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן ולא אמרו על מעשר כספים ועיין ברמ"א (י"ד לי"ל - ג) דפרנסת עצמו קודמת לכל אדם ואין חייב تحت צדקה עד שהיא לו פרנסתו ואח"כ יקדים פרנסת אביו ואם אם עניים וכ"כ מהר"ם מרוטנבורג (ע"ד) שהוא רק מנהג וע"ע בט"ז (י"ד ל"א - סקל"ג)

ד) **הנפקה מינה** אם מעשר כספים רק דרבנן או מנהג יש מקום להקל במקום ספק או מהלוקת אם יש חיוב בדבר או בשעת הדחק גדול ועיין ליקמן

II. היב מעשר כספים הוא לאחר ניכוי הוצאותיו הצריכות לבתו או קודם עיון בשו"ת יחוה דעת (ג-ע"ז) דהא בקט רוכל כתוב (שהוא הבית יוסף בתשובה) שהיוב מעשר כספים אינו מוטל אלא על הריווח שנשאר אחר כל הוצאה הבית וככ"כ השו"ת ציון אליעזר (י-ו) ועיון בקיצור שו"ע (ל"ד-ד) והרוב חולקין על זה ועיון בעורך השלחן (למ"ט-ז) ולכן כיוון שעייר מעשר כספים שניי בחלוקת הא קיימה לנ' ספקא דרבנן לקולא ע"ש (יחוה דעת ג-ע"ז)

III. אם מותר לפrens בינוי ובנותיו הגדולים ממאות מעשר ואפילו יש לו יכולת

- א) עיין במהר"ם מרוטנבורג (ע"ד) שמותר שוגם זה בכלל צדקה ולכארה זה גمرا מפורשת (כתוית נ-). דעושה צדקה בכלל עת זה הון את בניו כשם קטנים והינו ביותר על שיש (ש"ך זי"ז - ז) שמצד הדין פטור הוא מלזונם ולכון צדקה תהשך לו וכ"כ השו"ע (ר"ל - ג) אמן הט"ז (רמ"ט - ח) כתוב הון בניו הויל בכלל צדקה בכלל עת אבל איינו חשיב מעות מעשר והט"ז לשיטתו (בל"א - סקל"ג) שמעשר כספים הוא חיוב גמור ומעשר לחוד וצדקה לחוד וכ"כ החיד"א בברכי יוסף (רמ"ט - סק"ח) דעל פי קבלה צרייך להפריש מעשר בדוקא וכ"כ העורך השלחן (רמ"ט - ז) הון בניו ובנותיו מצוה אבל חיללה לחשוב דבר זה בכלל צדקה ועל צד הדרש אמרו כן שאם לא כן לעולם לא יגיע לעניינים אפילו פרוטה אחת
- ב) ועיין בשו"ת אג"מ (י"ד ח - קמ"ג) דכל זמן שאין דרך העולם שבנים כאלה ילכו להרוויח ולפרנס עצם חייב האב לzon אותם מדין מזונות אשתו וממילא איינו יכול לפrouח חובו מעשר

IV. פסקי רבי משה פינשטיין בעניין מעשר כספים

- א) **האיןקאם טעקס** זהה הוא מס מהרוויח אין צרייך לעשר עליהם משום דນחשב כלל מהרוויח זה כלל (י"ד ח - קמ"ג)
- ב) **מתנה או ירישה צרייך ליתן המעשר** (זס) אמן אם אביו או חותנו אומר שנייתן רק בשליל שהיה פניו ללמד אין לו רשות להבן או להחتن לחלק המעשר מהם ואף לא לצדקה ורקע מהרוויח (bank interest) יתן מעשר לצדקה (אג"מ י"ד ז - קי"צ)
- ג) **נוגע לרוחה מכירת הבית וכדומה** - עיין באג"מ (י"ד ז - קי"ד) דין להחשב לרוחה מה שבית שקנה לפני עשר שנים שהיה חמשים אלףים דאלר ועתה מכיר אותו לששים אלףים אלא מה שווה ששים אלףים דהוים נגד חמישים אלףים דמאז (inflation index)
- ד) **קדימה בצדקה** - עיין באג"מ (י"ד קמ"ד) דיכול ליתן לכל מי שירצה מלו שרשאין ליקח הצדקה אף לאחר יותר צרייך ואף שיש מי שהסדר לו כסות ואפילו שיש לו בהן טובת הנאה אבל גבאי על כס של הצדקה עליוו נאמר דינימ ליתן מתחילה להנחות יתיר
- ה) **אם יכולין לשלם שכיר לימוד לבנות מעשרות** - עיין באג"מ (י"ד ז - קי"ג) כל דבר שבוחבה איינו רשאי לשלם מהמעשר וכ"ש לבנים בישיבה מ"מ לפי חשבון מעשר שלו ניכר שהוא מרוייח פחות מכדי הוצאתו שמדיניא פטור כי פרנסת עצמו קודם לכל אדם (רמ"א י"ד ר"ז - ג)
- ו) **להקמת בניינים מפוארים ליישבות** אפשר להתייר (ספר מעשר כספים זס)
- ז) **יהודים בבתי סוהר בארץות הברית** נחשבים כשבויים וייש בו פדיון שבויים
- ח) **להשתמש בדים מעשר להנוך מקוציאי של עניים** היא המדרגה הגדולה
- ט) **מותר להשתמש בדים מעשר לקנות ספרים למוסד** והוצאת ספרים תורניים
- י) **אסור לבזבז יותר מהומש אם לא לחשש פקוח נפש** (י"ד ח - קמ"ג)